

Endelig kom han til Sicilien, hvor nogle af hans Fæller bosatte sig. Han selv vilde ikke blive dér; thi han mente, at han burde adlyde Oraklet, der nu *utvetydigt*<sup>8)</sup> havde befalet ham at drage til Italien. Men da han sejlede derhen, blev han af Modvind ført hen til Afrikas Kyst, hvor Dido paa den Tid anlagde Carthago. Dido ønskede, at Æneas tillige med Trojanerne skulde blive hos hende; men *haardnakket*<sup>9)</sup> blev<sup>10)</sup> han ved<sup>10)</sup> sin Beslutning og sejlede til Italien. Dido havde lige til den sidste Dag haabet, at Æneas vilde give efter for hendes Bønner; men da hun saa' sig *skuffet*<sup>11)</sup>, dræbte hun sig selv.

1) superesse. 2) incendium. 3) consumere. 4) eripere. 5) comitari. 6) domicilium. 7) errare. 8) haud ambigue. 9) pertinax. 10) blive ved = permanere in. 11) decipere.

## V. Prisopgaver.

Til Besvarelse af de for Aaret 1899—1900 af Universitetet udsatte 14 Prisopgaver\*) indkom i Aaret 1900—1901 11 Afhandlinger, nemlig 3 theologiske, 1 statsvidenskabelig, 1 lægevidenskabelig, 1 historisk, 1 engelsk-filologisk, 2 matematiske og 2 kemiske. Af disse Afhandlinger fandtes to theologiske, den statsvidenskabelige, den lægevidenskabelige og begge de matematiske værdige til Prisen. Accessit tilkjenndtes den tredie theologiske, den historiske og den ene af de kemiske Afhandlinger.

Forfatterne fandtes at være:

Af de prisbelønnede Afhandlinger:

Stud. theol. <i>Thomas Lomholt Thomsen</i> ,	}	af de theologiske,
Stud. theol. <i>Carl Immanuel Scharling</i> ,		
Stud. mag. <i>Knud Asbjørn Wieth Knudsen</i> ,		af den statsvidenskabelige,
Cand. med. <i>Axel Gustav Blad</i> ,		af den lægevidenskabelige,
Stud. mag. <i>Olafur Dan Daniëlsson</i> ,	}	af den matematiske.
Cand. mag. <i>Peder Chr. Fred. Kobbernagel</i> ,		

Af de Accessit tilkjenndte Afhandlinger:

Stud. theol. *Andreas Christiansen Juhl*, af den theologiske,  
Cand. theol. *Hans Hartvig Møller*, af den historiske,  
Assistent hos Møntgardejnen, Cand. pharm. *Carl Valdemar Jørgensen*, af den kemiske.

Vedkommende Censorers Bedømmelser af de indkomne Afhandlinger lyde saaledes:

1. *De theologiske Afhandlinger*. Som Besvarelse af den theologiske Prisopgave 1899—1900: »Findes der blandt prophetæ posteriores Skrifter eller større Skriftstykker, hvor den historiske Udlægning ikke har formaaet at paavise den tidshistoriske Baggrund? og i bekræftende Fald hvorvidt kan da saadanne Skrifers eller Skriftstykkers Affattelsestid bestemmes?« er der indkommet tre Afhandlinger.

Den ene Afhandling (254 Sider lille Folio), der har Motto fra 2 Tim. 3,16, er et dygtigt Arbejde, der vidner om Flid, Grundighed og Modenhed. Naar Forfatteren i et Forord udtaler, at han offere, hvor han kunde have

\*) Jfr. Univ. Aarb. f. 1899—1900 S. 548—49.

ønsket at give en udførlig Behandling, af Hensyn til Tiden har maattet nøjes med Henvisning til andres Arbejder, da har dette dog ikke i synderlig Grad skadet Afhandlingen, da han med Sikkerhed har forstaaet at træffe det væsentlige blandt de mangeartede Spørgsmaal, som faa Betydning for Opgavens Besvarelse. Han har i høj Grad Herredømme over Stoffet, saavel de paagjældende Profetafsnit som den betydelige Litteratur, han har benyttet, saa at han selv i Enkeltundersøgelserne aldrig taber Helhedssynspunkterne af Syne. Om man end af og til kan betvivle, at hans Resultater have den Grad af Sikkerhed, som han selv tillægger dem, maa hans Dom dog erkjendes som i Almindelighed sund og vel overvejet, og hans Behandling af Æmnet er klar og methodisk. Alt i alt ere vi ikke i Tvivl om, at Afhandlingen er værdig til Prisen.

Den anden Afhandling (407 Sider Kvart) med Motto fra 2 Kor. 12,9 er et meget flittigt og omhyggeligt Arbejde. Forfatteren gennemfører energisk den historisk-kritiske Methode; han har sat sig ind i en omfangsrig Litteratur og viser en minutøs Omhu i Afvejning af Enkelthederne pro og contra og en stadig spændt Opmærksomhed for, hvor meget en Bevisførelse kan bære, og hvor den glipper. Ganske vist har han derved ikke undgaaet en vis tør Skematiseren, og under den megen Syslen med Enkelthederne har han ikke altid formaaet at fastholde Overblikket og Herredømmet over Helheden; tillige er i Behandlingen af Joels Skrift, hvor forøvrigt Begrundelsen af Hypotesen om en Deuterojoel er anerkjendelsesværdig, Fremstillingen af Forholdet til den øvrige gammeltestamentlige Litteratur ikke fyldestgørende. Men Afhandlingen viser en saa stor Dygtighed, at vi maa anse ogsaa den for fuldt værdig til Prisen.

Den tredje Afhandling (324 tætskrevne Kvartsider) har Motto fra Hebr. 1,1. Den indledes med en længere Udvikling (S. 4—55) af den gammeltestamentlige Profetis Karakter, derunder dens tidshistoriske Bestemthed; denne Udvikling er i det hele vel udarbejdet og danner et passende Grundlag for den følgende egentlige Besvarelse af Opgaven, men kan dog strengt taget undværes, da Hovedmomenterne deri maa betragtes som givne paa Forhaand. Selve Behandlingen af de omspurgte Profetstykker, hvilke Forfatteren bestemmer som Jes. 24—27, Joel og Zakarja 9—14, er flittig og i mange Maader dygtig og interessant og vidner om aandelig Begavelse; navnlig er den bibelsk-theologiske Side af Undersøgelsen vellykket, og Forfatteren naaer her videre end sine Konkurrenter. Men andre Sider har faaet en ufyldstgørende Behandling, vel navnlig fordi der er visse betydningsfulde Bearbejdelser af Joel og Jesaja, som Forfatteren — hvad han selv beklager — ikke har havt Adgang til. Og om Afhandlingen som Helhed gjælder det, at den lader savne Sikkerhed i Methodens og bærer et for subjektivt Præg. Ogsaa maa det vel siges, at Obadja falder indenfor den stillede Opgave og følgelig burde være medtaget. Paa Grund af disse Mangler kan Afhandlingen ikke kjendes værdig til Prisen; men der er i den nedlagt saa stor Flid og Kundskabsfylde, at den fuldt ud fortjener et Accessit.

Den 5te Marts 1901.

H. Scharling.

P. Madsen.

L. W. Schat Petersen.

J. C. Jacobsen.

*II. Den statsvidenskabelige Afhandling.* Som Besvarelse af den statsvidenskabelige Prisopgave for Aaret 1899—1900: »Hovedtrækkene i Kapitalrentens Historie i Danmark siden Midten af forrige Aarhundrede« er der indkommen en Afhandling med Motto: »Baade — og«, ledsaget af en Række Tabeller og grafiske Bilag.

Forfatteren har taget fat paa den stillede Opgave med Alvor og lagt en omfattende Plan for sit Arbejde. Han har fra Arkiver og Blade indsamlet et meget stort Materiale, der for Størstedelen ikke hidtil har været benyttet, og har under dette Arbejde vist, at han er i Besiddelse af Evne til at finde og udnytte de rette Kilder. Bearbejdelsen af dette store og ret

vanskelige Materiale er foretaget med Dygtighed og under Anvendelse af rigtige statistiske Metoder. Det er derved lykkedes Forfatteren ikke alene at besvare den stillede Opgave paa fyldig og i det væsentlige tilfredsstillende Maade, men tillige at yde Bidrag til Belysning af andre Sider af vor økonomiske og sociale Historie i den omhandlede Tidsperiode.

Afhandlingen er ikke uden Mangler; Forfatteren har saaledes ikke tilstrækkelig udsondret væsentligt og uvæsentligt, og som Følge deraf fremtræde Udviklingens Hovedtræk ikke saa tydeligt, som ønskeligt kunde være; der er derhos noget famlende og usikkert i Fremstillingen, og der er hist og her Misforstaaelser eller Uklarheder. Men alt dette er ikke andet, end hvad der kan forklares af den forholdsvis korte Tid, der har staaet til Forfatterens Raadighed, og af, at det aabenbart er et Debutarbejde.

Vi ere derfor af den Mening, at Forfatteren fuldt ud har fortjent at belønnes med den udsatte Pris.

Kjøbenhavn, den 28de Februar 1901.

V. Falbe Hansen.

H. Westergaard.

*III. Den lægevidenskabelige Afhandling.* Som Besvarelse af den for Aaret 1899—1900 udsatte lægevidenskabelige Prisopgave: »der ønskes en til selvstændige Undersøgelser støttet Fremstilling af de Lejeforandringer, Tyktarmen undergaar ved en almindelig eller partiel Nedsyning af Underlivsorganerne, og specielt af det Forhold, der bestaar mellem Colons og Ventriklens Lejeforandringer« er der indkommen en Afhandling med Motto: »Il n'y a pas de pratique médicale sans doctrine« (Bouchard).

Forfatteren har for at løse den stillede Opgave foretaget en Række Ligundersøgelser og fremlægger 50 Sectioner, hvor Underlivsorganernes Lejeforhold nøje er undersøgt og beskrevet. Materialet har en særlig Vægt derved, at der i omtrent Halvdelen af Tilfældene er foretaget Formolinjektioner i Bughulen, hvorved den postmortelle Meteorisme og Forskydning af Tarmen er undgaaet. Afhandlingen ledsages af en større Række vel udførte Fotografier og Tegninger til nærmere Belysning og Dokumentation af Sektionsfundene. Foruden disse selvstændige Undersøgelser har Forfatteren grundigt og med god Kritik gennemgaaet Spørgsmaalets tidligere Litteratur og viser, hvorledes hans egne Undersøgelser dels supplere tidligere udførte og dels paa afgørende Punkter tillade ham at fremdrage nye Synspunkter og i det hele at bringe mere Klarhed over dette saa stærkt debatterede, men hidtil lidet gennemskuelige Omraade af Pathologien.

Efter først at have gennemgaaet de almindelige Synspunkter for Arbejdet og den anvendte Teknik giver han som Indledning en Fremstilling af Tarmens og Krøsets Udvikling og gaar dernæst over til Tyktarmens Lejeforandringer. Størst Interesse har hans Undersøgelser over Colon transversum og dennes Krøs. Han ledes ved dem til den Anskuelse, at meso Colon ikke som almindelig antaget forholder sig indifferent ved Enteroptosen, men tværtimod, idet det hæfter sig paa Nyrer, Duodemun og Pankreas, følger med disse Organer under deres Nedsyning eller forskydes nedad i Forhold til dem. Fra dette Synspunkt og med Hensyntagen til Colons vexlende Leje under forskjellig Udspilingsgrad o. l. forklarer han Hovedtyperne af disloceret Colon transversum, medens han i Modsætning til de fleste tidligere Forskere kun tillægger ligamentum gastro-colicum ringe eller ingen Betydning for Dislocationernes Opstaaen. Ogsaa om Colons andre Afsnit gives gode Oplysninger, og Forfatteren har for at fuldstændiggjøre sit Arbejde tillige gjort en god Undersøgelse af Tyndtarmens Forhold ved Enteroptosen.

I det hele er der saaledes udført et betydeligt Arbejde og opnaaet Resultater af Værdi. De Indvendinger, vi kunne gøre mod Afhandlingen, ere af mere underordnet Natur. Vi finde det saaledes en Mangel, at Forfatteren ikke har givet en samlet Oversigt over Materialet med Hensyn til Alder, Kjønn, Enteroptosens Grad og dens Hovedtype; Oplysningerne herom maa paa en uheldig Maade søges der, hvor de enkelte Tarmafsnit behandles, og Læseren faar ikke at vide, hvorledes Tilfældene ere udvalgte. Vi finde

det ogsaa en Mangel, at Forfatteren giver saa faa kliniske Oplysninger om de enkelte Tilfælde og aldeles ikke har forsøgt at bestemme Enteroptosens Grad og Tarmens Leje inden Døden, hvilket vilde have forhøjet Værdien af Sectionsfundene.

Vi mene imidlertid, at disse Indvendinger kun have liden Betydning overfor Arbejdets gode Sider, og tage derfor ikke i Betænkning at erklære Afhandlingen for værdig til at belønnes med Guldmedaillen.

Kjøbenhavn, i Marts 1901.

Kn. Faber.

Leopold Meyer.

*IV. Den historiske Afhandling.* Som Besvarelse af det for Aaret 1899—1900 udsatte Prisspørgsmaal: »Hvilke aandelige Paavirkninger modtog Danmark fra Nederlandene i Tiden fra Reformationens Indførelse til Udgangen af det 17de Aarhundrede?» er indkommet en Afhandling med Motto: Docemus alios, — ab aliis discimus. Exemplo præimus orbi, et orbis nobis est exemplum. Th. Bartholin: »De peregrinatione medica« 1674.

Efter en indledende Udsigt over de politiske Forhold mellem Danmark og Nederlandene i det omhandlede Tidsrum skildrer Forfatteren først de sociale Forbindelser mellem de to Lande og dernæst den nederlandske Paavirkning paa Danmark med Hensyn til Videnskab, Poesi, Kunst og Folkets Aandsliv. Han er herved i det hele gaaet frem paa den Maade, at han har benyttet en stor Del af de hidtil i Litteraturen enkeltvis foreliggende Behandlinger af disse Æmner og sammenarbejdet dem til et velformet Hele, der er i Stand til at give en god Oversigt; ledet af en forstandig og moden Bedømmelse har han ogsaa væsentlig truffet de rigtige Synspunkter. Imidlertid er hans Litteraturkundskab, selv hvad de nævnte Behandlinger angaar, ikke udtømmende, og en endnu væsentligere Mangel er, at han kun ganske undtagelsesvis er gaaet til de oprindelige Kilder, særlig ikke til de Lærdes Brevsamlinger eller selve Kunstværkerne; han har derved været udelukket fra at lægge Ærne til selvstændig videnskabelig Forskning for Dagen. Den Maade, hvorpaa han citerer, er gjennemgaaende heller ikke heldig.

Vi kunne derfor ikke anse Afhandlingen for værdig til at vinde Prisen; men da Forfatteren har formaaet at give en god Oversigt over det mangesidige og store Stof, og da han besidder en sund og træffende Dømmesans i Forening med en god Fremstillingsevne, tage vi ikke i Betænkning at tilkjende Forfatteren et Accessit.

Kjøbenhavn, den 1ste Marts 1901.

Joh. Steenstrup.

Kr. Erslev.

J. A. Fridericia.

*V. Den engelsk-filologiske Afhandling.* Som Besvarelse af Prisspørgsmaalet i engelsk Filologi om »Shakespeares Kjendskab til og Opfattelse af den græsk-romerske Oldtid« er indkommet en Afhandling med Motto: »In magnis voluisse sat est«. Forfatteren har med stor Flid læst Shakespeares Værker og af dem samlet Udtalelser om Forhold og Personer i det gamle Grækenland og Rom. Udførligst gaar han ind paa de egentlige Romerdramaer samt »Troilus og Cressida« og leverer der en fyldig, men ikke særlig dybtgaaende Karakteristik af de optrædende Hovedpersoner. Flere af de allervigtigste Problemer (hvad Shakespeare kan have læst om Oldtiden af sin Samtids engelske Litteratur, i hvor stort Omfang han er gaaet til Kilderne istedenfor at nøjes med Oversættelser, om der af hans Brug af de fra Latin eller Græsk stammende engelske Ord kan sluttet noget til hans Sprogkundskaber, hvilke af de omtvistede Dramaer der maa anses for ægte, hvad Grundene kan være til hans Afvigelser fra Plutarkh i Romerdramaerne o. l.) ere dels ikke rigtig stillede, dels snarere strejfede end behandlede. Paa næsten alle Punkter har Forfatteren været for afhængig af tidligere Fremstillinger, særlig Stapfer, Shakespeare et l'antiquité, ligesom der oftere har

indsneget sig ligefremme Fejl. Da der saaledes trods al anvendt Flid ikke er givet noget selvstændigt Bidrag til en Løsning af den stillede Opgave, kunne vi ikke indstille Afhandlingen til nogen Belønning.

Kjøbenhavn, i Marts 1901.

J. Paludan.

Otto Jespersen.

A. B. Drachmann.

VI. *De matematiske Afhandlinger.* Af Universitetets matematiske Prisopgave er der indkommet to Besvarelser. Det stillede Spørgsmaal: »Der ønskes en ordnet og sammenhængende Udvikling af Læren om Flader af anden Orden, som er udført ved antalgeometriske Metoder« giver Besvarelsene et vist Spillerum. Nærmest sigtes der vel til en saadan Behandling, hvor Rigtigheden af hvert enkelt Skridt er bevist antalgeometrisk, og hvor Stoffet er ordnet saaledes, at dette er blevet muligt; og en Besvarelse, der strengt fulgte disse Principer, vilde kunne nøjes med at give den forlangte Theori i mindre Omfang. Man kan imidlertid ogsaa, naar man med et antalgeometrisk Udgangspunkt har dannet et for Antalgeometrien og den projektive Geometri fælles Grundlag, bygge videre herpaa ad Veje, der ikke afvige synderlig fra dem, som jævnlig anvendes i Projektivegeometrien, men dog kunne betegnes som antalgeometriske i videre Forstand. En saadan Fremgangsmaade kan godkjendes som Besvarelse af den stillede Opgave, naar det antalgeometriske Udgangspunkt og i det mindste lejlighedsvis rent antalgeometriske Betragtninger benyttes til paa engang at simplificere Udviklingen og gøre den forskjellig fra, hvad man kan tage ud af eksisterende Bøger, og naar tillige Tilsætningen af de sædvanlige projektivegeometriske til de forlangte antalgeometriske Metoder benyttes til at give den hele Theori en større Udstrækning.

Disse Betingelser ere opfyldte i det med  $\omega$  mærkede Arbejde, hvor man dog ofte kunde have ønsket en mere umiddelbar Anvendelse af antalgeometriske Metoder. Naar Forfatteren saaledes ved Undersøgelsen af Kurver paa en Flade af anden Orden benytter Resultater vedrørende plane Kurver (Plückerske Ligninger osv.) med Henvisning til, at disse andetsteds ere beviste antalgeometrisk, gaar han Glip af saadanne antalgeometriske Beviser for de rumlige Sætninger, som i flere Henseender vilde være simple end dem, han laaner fra Plangeometrien. Den hele Udvikling af Læren om Flader af anden Orden er imidlertid, i Overensstemmelse med Opgavens Fordring, saa vel ordnet og vel sammenhængende, den er, trods et Par mindre Savn, saa omfattende, og den er navnlig saa omhyggelig, klar og paalidelig i alle Enkeltheder, at den maa anses for fuldt værdig til den udsatte Pris.

I den anden indkomne Besvarelse uden Mærke, men med Titelen »Læren om Flader af anden Orden, antalgeometrisk fremstillet«, er der, navnlig i den første Halvdel gjort mere direkte Brug af de antalgeometriske Metoder. Disse anvendes saaledes med Held til et indgaaende Studium af Kurverne paa en Flade af anden Orden. Der og andetsteds anvender Forfatteren dem endog ofte med stor Dristighed. Dette er en Ros, for saa vidt han i Regelen sikrer sig, at de overraskende faa Udgangspunkter virkelig ere tilstrækkelige til at drage en rigtig Slutning. Paa enkelte Steder lader han sig dog lokke til forhastede Slutninger. Saaledes er Beviset for den vigtige Sætning, at de oskulerende Planer i tre Punkter af en Rumkurve af tredje Orden skære hverandre i et Punkt af disse tre Punkters Plan, ikke blot utilstrækkeligt; men de Hjælpesætninger, han i den Anledning søger at bevise, ere ligefrem urigtige. Hans hele Udvikling af Læren om Flader af anden Orden er imidlertid saa omfattende, at den mere maa bedømmes efter den gode Behandling af det allermeste af det betydelige Stof end efter de enkelte Pletter, som dog maa mane Forfatteren til fremtidig at bruge sin utvivlsomme Evne til at anvende antalgeometriske Metoder med større Varsomhed. Da iøvrigt dette Arbejde i det hele deler det foregaaendes gode Egenskaber, og da det tillige gjør en noget fyldigere Brug af Antalgeometri, staar det som

Besvarelse af den stillede Opgave omtrent ved Siden af dette og maa altsaa ogsaa anses for fuldt værdigt til den udsatte Pris.

Kjøbenhavn, den 20de Februar 1901.

Thiele.

H. G. Zeuthen.

Julius Petersen.

*VII. De kemiske Afhandlinger.* Som Besvarelse af den før 1899—1900 udsatte Prisopgave i Kemi: en Prøvelse af Dupré's Angivelser om Sulfoeddikesyre og Sulfopropionsyre og en Paavisning af, om saadanne fede Syrer, hvori enten Carbonylets Iltatom eller begge Carboxylets Iltatomer er ombyttede med Svovl, existere, er der indkommet 2 Afhandlinger, den ene (84 Kvartsider) med Motto af Pasteur: »Jeunes gens, jeunes gens!..... Vivez dans la paix sereine des laboratoires et des bibliothèques!« — den anden (49 Kvartsider; indkommet 6te Juli 1900) mærket: »1280«.

Begge Forfattere have prøvet Dupré's nævnte Angivelser, og begge ere komne til samme Resultat, nemlig at det af ham analyserede Salt aldeles ikke har den af ham angivne S sammensætning, men kun er Natriumthiosulfat.

Men den første Afhandlings Forfatter har desuden udført et anseligt Arbejde for at besvare Opgavens anden og vigtigste Del. Idet han er gaaet ud fra, at Syrer som de omspurgte i Analogi med Eddikesyrens Dannelse af Acetamid kunde ventes at dannes af Thiacetamid, har han behandlet denne Forbindelse med Natriumsulphydration, med Natriummethylat og med Æthylnitrit. Da ingen af disse Forsøgsrækker førte til Maalet, har han forsøgt sig med Methylthiacetanilid og dens isomere Forbindelse, han har benyttet Natriumzinkmethyl med Svovlkulstof, Acetylchlorid med Phosphorpentasulfid, men i alle Tilfælde faaet negative Resultater med Hensyn til det stillede Spørgsmaal. Den sidst antydede Reaktion blev dog ikke prøvet igjennem paa den efter Forfatterens nuværende Erfaring hensigtsmæssigste Maade, men hans Forsøg førte her til Fremstilling af to hidtil ukjendte Forbindelser: Thiacetamid-Chlorhydrat og en Forbindelse af lige Moleculer, Thiacetamid og Acetylchlorid, om end ingen af dem erholdtes i ganske ren Tilstand. Desværre er Forfatteren først til allersidst kommet til at tænke paa de Forsøg, der for Benzoesyren have ført til Fremstilling af saadanne Syrer som de omspurgte. Disse Metoder har han derfor ikke faaet Tid til at prøve, uagtet Udgangsmaterialerne, Methylchloroform og Æthylidenchlorid gaa i Handelen og disse Fremgangsmaader vel snarest maatte ventes at kunne føre til et positivt Resultat. Saa længe disse Metoder ikke ere prøvede, kan man ikke sige, at Opgavens sidste Del er besvaret. Imidlertid er der nedlagt saa meget dygtigt Arbejde og vist saa megen Omtanke i Forfatterens Afhandling og Forsøg, at vi, om vi end ikke kunne indstille den til Guldmedaillen, mene at maatte tilkjende den et Accessit.

I den anden af de indkomne Afhandlinger er kun den første og mindste Del af Opgaven besvaret. Et Forsøg paa at fremstille Natriumdithioacetat ved Hjælp af Natriummethyl og Svovlkulstof er vel gjort, men en Sammenligning med den første Afhandlings tilsvarende Forsøg viser bedst, hvor ufuldkommet det har været. Vi kunne derfor ikke tilkjende den anden Afhandlings Forfatter nogen Belønning.

Kjøbenhavn, den 22de Februar 1901.

Julius Thomsen.

C. Christiansen.

S. M. Jørgensen.

De for Aaret 1900—1901 udsatte Prisopgaver vare:

1. *Theologi.* En kritisk Fremstilling af Hovedretningerne indenfor den nytestamentlige Exegese ved Midten af det 19de Aarhundrede. 2. *Lovkyndighed.* Spørgsmaalet om, hvorvidt Indtrædelse af en Krigstilstand for Landet øver Indflydelse paa den indre statsretlige Ordning, undersøges med særligt Hensyn til dansk Ret. 3. *Statsvidenskab.* En paa befolkningsstatistiske Data bygget Undersøgelse af de sociale og økonomiske Forhold i

den sidste Halvdel af det 18de Aarhundrede. 4. *Lægevidenskab*. Der ønskes en Redegjørelse for de forskjellige Methoder til cirkulær Forening af overskaarne større Arterie- og Venestammer og for de Resultater, man med disse klinisk og experimentelt har naaet. Spørgsmaalet ønskes yderligere belyst ved selvstændige Undersøgelser. 5. *Filosofi*. Sammenligning mellem Humes Filosofi, saaledes som den fremtræder i hans Treatise og som den fremtræder i hans Essays. 6. *Historie*. En Fremstilling og kritisk Vurdering af de forskjellige Opfattelser af de ledende Personligheder i den engelske Revolution (1629—1660), særlig Cromwell, der i Tidernes Løb have gjort sig gjældende i den historiske Litteratur i og udenfor England. 7. *Klassisk Filologi*. Suetonius's Levnedsbeskrivelser af de tre Kejsere af Flaviernes Hus oversættes paa Dansk og forsynes med en kritisk-exegetisk Kommentar. Tillige undersøges Forholdet mellem de historiske Beretninger hos Suetonius og i de andre Kilder til Flaviernes Historie. 8. *Østerlandsk Filologi*. En systematisk Fremstilling af Infinitivernes Former og syntaktiske Brug i Arabisk med Sammenligning af Hebraisk og Aramaisk. 9. *Nordisk Filologi*. En nærmere Undersøgelse af de vigtigste Berøringer mellem dansk og svensk Litteratur indtil den skandinaviske Bevægelses Begyndelse ved 1840. 10. *Tysk Filologi*. En indgaaende Undersøgelse af Behandlingen af den indoeuropæiske Lydgruppe sk (sc, sq) fra de ældste Tider til de nuværende Dialekter i Tysk med Nederlandsk og Frisisk under stadig Sammenligning med Udviklingen i Engelsk. 11. *Astronomi og Matematik*. Et astronomisk Urhs Gang i et Tidsrum, der omfatter baade Sommer og Vinter, undersøges med Hensyn til meteorologisk Paavirkning saavel som til Ophobning af tilfældige Fejl. Originale Observationer forlanges ikke. 12. *Fysik og Kemi*. Der ønskes en Oversigt over de Methoder, der have været anvendte til at bestemme en Leders Selvinduktion, samt en experimental Prøvelse af de i de sidste Aar foreslaaede nye Methoder. 13. *Naturhistorie*. Der ønskes en paa selvstændige Undersøgelser grundet Oversigt over de i Danmark forekommende, til Vand knyttede Algesvampe (Phycomycetes), saavel i biologisk Henseende som i floristisk, saa omfattende som Tid og Omstændigheder tillade. Afhandlingen maa ledsages af de til fuld Forstaaelse nødvendige Præparater og Tegninger.

## VI. Akademiske Promotioner.

I Aaret 1900—1901 have 21 Promotioner fundet Sted, idet der er tildelt 14 den medicinske og 6 den filosofiske Doktorgrad samt 1 den theologiske Licentiatgrad.

Reservelæge ved det kgl. Frederiks Hospital i Kjøbenhavn *Frederik Christian Paludan Vogelius* (Lægeexamen i Juni 1891) forsvarede den 17de September 1900 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Studier over den Friedländerske Bacil«. Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne, Dr. Chr. Gram og Dr. C. J. Salomonsen, af Tilhørende ingen. Graden meddelt den 1ste Oktober 1900.

Cand. mag. *Christian Preben Emil Sarauw* (Skoleembedsexamen ved det filosofiske Fakultet i Januar 1889) forsvarede den 18de September 1900 sin for den filosofiske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Irske Studier«. Paa Embeds Vegne opponerede Professor, Dr. Vilh. Thomsen og Docent, Dr. Holger Pedersen (jvf. Univ. Aarb. for 1899—1900 S. 399), af Tilhørerne ingen. Graden meddelt den 24de September 1900.

Cand. mag. *Carl Mourits Clod Mackeprang* (Magisterkonferens ved det filosofiske Fakultet i Juni 1894) forsvarede den 27de September 1900